

Lezerspost

Kronen en bruggen

In de bijdrage van Fokkinga, et al wordt de indirect vervaardigde kroon veelal - om mij onduidelijke redenen - beperkt tot de gegoten kroon (*Ned Tijdschr Tandheelkd* 2013; 120: 81-90).

Deze beperking lijkt mij onjuist. Ook de indirect vervaardigde, niet-gegoten (maar bijvoorbeeld gefraïse en opgebakken) kroon, is mijns inziens op alle plaatsen een juistere weergave van de realiteit.

P.B. Rooyackers, tandarts

Reactie

Collega Rooyackers heeft volkomen gelijk. Overal had in plaats van: 'gegoten kroon' moeten staan: 'indirecte restauratie'. Excuses van de auteurs en de (toenmalige) hoofdredacteur voor dit misverstand.

Prof. dr. C. de Baat, Ridderkerk

In cijfers

45% van de gebitselementen die waren behandeld met een directe overkapping van geëxposeerde pulpa als gevolg van verwijdering van cariës bleek na 5 jaar succesvol en 13% na 10 jaar bij. Partiële pulpotomie leverde geen betere resultaten op. Dergelijke bevindingen zijn aanleiding geweest om diepe cariës stapsgewijs te verwijderen. Na schoonmaken van de wanden werd verweekt weefsel in de axiale wand achtergelaten en het carieuze weefsel tijdelijk hermetisch afgesloten met als doel de vorming van tertiair dentine. Enkele maanden later werd de caviteit heropend, de pulpale wand alsnog ontdaan van gedemineraliseerd weefsel, en definitief gerestaureerd. **pag. 219**

In citaten

“Linguale mandibulaire osteonecrose kenmerkt zich klinisch als een 5-8 mm groot ulcus met centraal geëxposeerd bot. Het bot is bij aanraking niet pijnlijk. De omgevende weke delen tonen oedeem en roodheid en zijn spontaan en bij aanraking pijnlijk. Een lokale of een panoramische röntgenopname toont meestal geen afwijking. Soms wordt op een occlusale röntgenopname ter plaatse van het ulcus een sekwester gezien dat zich kenmerkt door een radiopake structuur mediaan van een intacte linguale corticalis. Zolang het sekwester niet is verwijderd, treedt geen genezing op.”

[Lees meer op pag. 191](#)

“Mensen die zichzelf een slechtere mondgeur toedichten, lijken in het algemeen geneigd te zijn meer afstand te nemen tot een persoon wanneer ze die voor het eerst ontmoeten dan mensen die menen dat hun mondgeur fris is. Terwijl dit gedragspatroon op zich niet een opzienbarend gegeven is, zijn er ook mensen die, ondanks dat zij zichzelf een frisse mondgeur toedichtten, zich daar niet naar gedragen en toch bijvoorbeeld afstand bewaarden tot een ander. Mogelijk heeft dit te maken met een algemene onzekerheid in het sociaal functioneren en is dit gedrag een manifestatie van sociale angst, dat wil zeggen: angst te worden afgewezen, in dit geval vanwege halitose.”

[Lees meer op pag. 197](#)

“Het botonderzoek dat is uitgevoerd in het kader van een proefschrift uit 1987 heeft een uitgebreid vervolg gekend. Een belangrijk vervolg was de vondst van botspecifieke osteoclasten. Aangetoond werd dat osteoclasten van het ene bot wezenlijk verschilden van die van een ander bot. Zowel de enzymen die worden gebruikt voor de afbraak als de wijze waarop de cellen de zuurgraad regelen, lieten grote verschillen tussen verschillende botten zien. Wellicht dat deze verschillen uiteindelijk kunnen worden gebruikt om botspecifiek te interfereren met de activiteit van osteoclasten.”

[Lees meer op pag. 206](#)

“Al enige tijd staat een nieuwe wet op stapel waarvan onduidelijk is of die er komt: de Wet cliëntenrechten zorg. Mocht die wet er komen, dan zal dat de nodige beroering geven. Zeker met forse en langdurige veranderingen kan het raadzaam zijn een blik op het geheel te werpen en te bezien hoe de incidentele eisen kunnen worden gevat in basale regels voor de tandarts-patiëntrelatie. Alle redenen om een artikelenserie over het gezondheidsrecht te presenteren.”

[Lees meer op pag. 212](#)

Reacties op de inhoud van het Nederlands Tijdschrift voor Tandheelkunde kunt u mailen naar: redactielezerspost@ntvt.nl